

змін. Відповідно до Закону № 71, починаючи з 01 січня 2015 року, запроваджено оптимізацію кількості груп платників єдиного податку до чотирьох зі збільшенням існуючого максимального розміру доходу, який дає змогу перебувати на спрощеній системі оподаткування (для першої та другої груп), зниження ставок єдиного податку для платників третьої групи.

Таким чином, на сьогодні суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група – фізичні особи-підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

2) друга група – фізичні особи-підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв: не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб, обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень;

3) третя група – фізичні особи-підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, є необмеженою та юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20000000 гривень;

4) четверта група – сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків.

Фіксовані ставки єдиного податку для платників першої - другої груп встановлюються сільськими, селищними та міськими радами для фізичних осіб – підприємців, які провадять господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності з розрахунку на календарний місяць:

- для першої групи платників єдиного податку – у межах до 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;

- для другої групи платників єдиного податку – у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;

- для третьої групи платників єдиного податку – у відсотках до доходу. Відсоткові ставки для них становлять:

2% доходу – за умови окремої сплати ПДВ;

4% доходу – у разі включення ПДВ до складу єдиного податку.

- для четвертої групи платників єдиного податку ставка податку встановлюється від кількості використовуваної землі.

Література:

1. Податковий кодекс України // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

2. Вісник. Офіційне видання Державної фіскальної служби України // <http://www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/8004>

ПОДАТОК НА ПРИБУТОК: ОБЧИСЛЮЄМО ПО-НОВОМУ

ЛІТВІН О. А.

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства ім. Петра Василенка*

**Науковий керівник – к.е.н., доцент
Рижикова Н. І.**

Основним видом прямих податків, що справляється з юридичних осіб в Україні, є податок на прибуток підприємств. Правове регулювання оподаткування прибутків юридичних осіб здійснюється відповідно до ст.ст. 133-142 розділу III Податкового кодексу України від 20.09.2015 р. зі змінами та доповненнями.

Згідно зі ст. 133 Податкового Кодексу України (ПКУ), платниками цього податку є:

1) резиденти: суб'єкти господарювання - юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами, крім юридичних осіб, визначених пунктами 133.4 та 133.5 цієї статті;

2) нерезиденти: юридичні особи, які утворені в будь-якій організаційно-правовій формі та отримують доходи з джерелом походження з України, за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України.

У визначенні та розрахунку об'єкта оподаткування відбулися суттєві зміни. Стаття 134 ПКУ виділяє об'єкт оподаткування: прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних

положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень цього розділу [1].

Зміни щодо оподаткування прибутку підприємств, що вступають в дію з 01.01.2015 року

Податок на прибуток обчислюється, виходячи з бухгалтерського фінансового результату (за П(С)БО чи МСФЗ), відкоригованого на різниці, передбачені Податковим Кодексом. При цьому, податкові різниці визначають ті платники податку на прибуток, які мають дохід більше 20 млн. грн за рік. Решта платників визначають прибуток до оподаткування без таких корегувань.

Базова (основна) ставка податку становить 18 відсотків.

Не є платниками податку на прибуток бюджетні установи і громадські об'єднання, політичні партії, релігійні, благодійні організації, пенсійні фонди, метою яких не може бути одержання і розподіл прибутку серед засновників, членів органів управління, інших пов'язаних з ними осіб, а також серед працівників таких організацій. Реєстр таких організацій буде вести ДФСУ, і не лише при внесенні їх в такий Реєстр, вони не вважатимуться платниками податку на прибуток.

Сума щомісячних авансових внесків обчислюється у розмірі не менше 1/12 нарахованої суми податку на прибуток підприємств за попередній звітний (податковий) рік, зменшеної на суму сплачених авансових внесків з цього податку при виплаті дивідендів, яка залишилась не зарахованою у зменшення податкового зобов'язання з цього податку, без подання податкової декларації.

При цьому дванадцятимісячний період для сплати авансових внесків визначається з червня поточного звітного (податкового) року по травень наступного звітного року включно.

Платники податку, у яких доходи, що враховуються при визначенні об'єкта оподаткування, за останній річний звітний (податковий) період не перевищують 20 мільйонів гривень, та неприбуткові установи (організації) сплачують податок на прибуток на підставі Податкової Декларації, яку подають до контролюючих органів за звітний (податковий) рік і не сплачують авансових внесків.

Податкова Декларація, в тому числі розрахунок щомісячних авансових внесків, за 2015 податковий рік подаватиметься до 1 червня року, наступного за звітним (податковим роком).

У січні - грудні 2015 року та січні - травні 2016 року платники зобов'язані сплачувати щомісячні

авансові внески з податку на прибуток підприємств відповідно до пункту 57.1 статті 57 Податкового кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року. При цьому сума щомісячних авансових внесків за березень-травень 2016 року обчислюється в розмірі не менше 1/12 нарахованої суми податку на прибуток підприємств за 2014 звітний (податковий) рік.

Особлива увага звертається на те, що норма пункту 57.1 статті 57 у редакції, викладеній в Законі України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», в частині граничного терміну подання декларації з податку на прибуток підприємств застосовується, починаючи із подання декларації з цього податку за звітний рік, в якому набирає чинності редакція розділу III Кодексу, викладена в Законі України «Про внесення змін до Податкового Кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи».

Також, за наслідками діяльності у 2015 році штрафні (фінансові) санкції до платників податку на прибуток підприємств за порушення порядку обчислення, правильності заповнення податкових декларацій з податку на прибуток підприємств та повноти його сплати не застосовуються.

Література:

1. Податковий Кодекс України від 20.09.2015 р. зі змінами та доповненнями <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

БЮДЖЕТУВАННЯ І ПРОБЛЕМИ ЙОГО РОЗВИТКУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

ЛІТВІН О. А., МАТЯШ Г. Є.

*Харківський національний технічний університет
сізьського господарства імені Петра Василенка*

Науковий керівник – к.е.н., доцент

Поливана А. А.

Ринкові умови господарювання потребують ефективніших підходів до управління підприємством. Ефективність знаходить відображення в фінансових результатах роботи підприємства, їх досягнення є однією з важливих завдань діючої системи управління. На багатьох українських підприємствах сьогодні відсутня ефективна система управління, що підтверджують показники їх діяльності. Зміна принципів управління в останні роки обумовила актуальність проблеми розвитку бюджетування в Україні. Це зумовлює необхідність створення адаптованих до вітчизняних умов принципів бюджетування підприємства.